

NGÀY XUÂN VÒNG QUANH CÁC RẠP CINÉ SAIGÒN

(*Nguyên Trần hồi tưởng dư hương ngày cũ*)

Do Đỗ Đức Nhuận JJR 65 giới thiệu

Nhắc đến các thú vui của dân tộc ta trong 3 ngày Tết mà không có mục xem ciné thì quả là một điều thiếu sót giống như cầu thủ bóng tròn ra sân cỏ mà trái banh... bị bà xã ôm ở nhà vậy đó. Tôi nhớ hồi còn nhỏ, tiền lì- sì Tết được bao nhiêu là tôi cúng hết cho mấy ông chủ rạp hát bóng và mấy cha bầu của cá cộp rảo tron. Thú thật là tôi mê ciné từ lâu lắm rồi, khoảng một ngàn chín trăm...hồi đó. Mấy công thức toán học, vật lý thì tôi ù ù cạc cạc chứ còn phim ảnh thì tôi rành 6 câu. Phim gì? Hãng nào? Ai đóng? Ai đạo diễn sản xuất? là tôi thuộc vanh vách. Thậm chí đến cả ngày giờ sanh của tài tử điện ảnh tôi cũng nằm lòng luôn mặc dù đôi lúc tôi quên sinh nhật của ba má tôi và của cả ...chính tôi nữa. Mấy tấm vách ở nhà tôi dán đầy những posters của Gary Cooper, John Wayne, Burt Lancaster, Robert Mitchum, Kirk Douglas..., Ava Gardner, Yvonne de Carlo, Susan Hayward, Jane Russell, Rita Hayworth...

TU THỨ NĂM 10-04-75

ĐỘC QUYỀN TẠI RẠP MÁT LẠNH **EDEN (Saigon)**

Siêu phẩm Tinh ái, huy hoàng, diễm lệ với nữ minh tinh số 1 ROMY SCHNEIDER.

SISSI, IMPÉRATRICE

(ĐOẠN KẾT CHUYỆN TÌNH SISSI)
(tức NỮ HOÀNG ÁO QUỐC HỒI KẾT CỤC)

ROMY SCHNEIDER
KARLHEINZ BOEHM

● Quý vị khán giả đã say mê SISSI HỒI THỨ NHẤT không thể bỏ qua HỒI KẾT CỤC còn huy hoàng, lộng lẫy và eo le gay cấn gấp đôi hồi thứ nhất.

Với đôi lứa minh tinh sáng chói và ấn ý nhất của loại phim ái tình lịch sử :

- ROMY SCHNEIDER, Nữ thần tượng số 1 của điện ảnh hoàn vũ hiện nay.
- KARLHEINZ BOHM, Nam diễn viên hàng đầu của màn bạc Đức Quốc.
- Trong một truyền tình bất hủ khiến hàng triệu trái tim phải bồi hồi cảm động.

PHIM MÀU NÓI TIẾNG PHÁP
PHỤ BÈ VIỆT NGỮ

SISSI IMPERATRICE

Thình thoảng tôi "dợt le" với đám con nít lối xóm:

- Liz Taylor mới ly dị với Mike Todd.
- Nathalie Wood vừa làm đám cưới với Robert Wagner
- Tuần rồi, James Dean bị tử nạn xe hơi.
- Phim Quo Vadis tốn phí tới 5 triệu mỹ kim

Nghe tôi thuyết trình, tụi nhỏ chỉ có há mồm trố mắt thán phục chứ tụi nó nào biết Liz Taylor, Nathalie Wood là cha căng chú kiết nào đâu. Tụi nó cứ tưởng như tôi vừa đi Mỹ...tho mới về. (mà thực sự tôi là người Mỹ...tho chứ bộ) Dần dà, tôi được coi như là kim chỉ nam "hát bóng" của cả xóm. Hề có tranh cãi nhau về điện ảnh là mọi người kéo đến gặp tôi để nhờ phân xử. Lẽ dĩ nhiên tôi tuyên bố vung vít (nghề của chàng mà lị), còn nếu có chỗ nào bí, tôi tự động phịa luôn thì cũng chẳng chết thằng Tây nào và cũng chẳng ma nào mà biết được. Tụi nhỏ có lúc mượn tên tôi để bảo đảm cho câu chuyện của chúng: "Anh Phát anh ấy nói dzậy đó". Giá mà có cuộc thi kiến thức điện ảnh lúc bấy giờ thì... "chưa chắc thằng này hơn thằng nào đó nghe".

Áy chết, từ này giờ tôi đã đi lạc đề hơi xa, xin mời các bạn trở lại câu chuyện đầu năm rạp hát. Hôm nay nhân ngày Xuân nơi xứ lạnh quê người, chúng ta hồi tưởng lại "nước thanh bình 30 năm cũ" vào khoảng thập niên 5, 60, lúc mà lũ con cháu Hồ tặc chưa lê "đôi dép râu dầm nát đời son trẻ" vào thủ đô Saigon để chúng ta cùng du xuân một vòng quanh các rạp của hòn ngọc Viễn Đông. Cũng xin thưa trước cùng các bạn là những sự việc được ghi ra đây theo trí nhớ có hơi hẹp bề khổ của tôi nên nếu có gì sai sót thì xin các bạn đánh cho hai chữ đại xá. Thiện tai! Thiện tai!

Saigon thân yêu của chúng ta lúc bấy giờ có 2 hệ thống rạp trình chiếu khác nhau:

- 1- Rạp thường lệ: có giờ xuất hẳn hơi giống như các rạp ở Canada.
- 2- Rạp thường trực: chiếu liên tu bất tận, ai vô ra bất cứ lúc nào cũng được

Rạp thường trực có cái dở là có khi ta vừa vào rạp thì thấy thẳng kếp chính bị bắn gục rồi một lúc sau lại thấy nó hung hăng đâm đá tung bưng thì thật là mất hứng. Nhưng nó có ưu điểm là khán giả không phải sắp hàng chờ đợi giờ, xuất lòi thôi.

GIẢI TRÍ HÔM NAY (21-3-75)		—MINI QUỐC TẾ—	THẮNG LONG	—CASINO (Đakao)—
REX Quái Xế Tranh Tài. Dean Jones Michele Lee. David Tomlinson Tô Màu. Nói Tiếng Pháp PĐVHA.		Le Gendarme En Balade. Louis De Funès. Jean Lefèvre. Yves Vincent Sp Màu Tiếng Pháp PĐVHA	1) Thăng Khờ Xuất Ngoại Y Lôi 2) Gia Lăng Trưng Kiên Tinh Võ Mầu Hướng Huê Cường Cả 2 Sp. Màu	Chàng Ngốc Gặp Hên Thầm Thấu Hăng Văn Chung La Thoại Tân Thanh Việt Tùng Lâm Scope
EDEN Sissi. Nữ Hoàng Áo Quốc Romy Schneider. Karlheinz Böhm. Tô Màu. Nói Tiếng Pháp PĐVHA.		—VĨNH LỢI— Êter Vous Fiancée à un Marin Grec Jegn Vanne F. Fabian. F. Blanche Mầu T Pháp PĐ. VHA	Capitol VĂN HOA Quái Xế Tranh Tài. Dean Jones Michele Lee-David Tomlinson Tô Màu. Nói Tiếng Pháp PĐVHA	—VĂN HOA (Đakao)— Quái Xế Tranh Tài. Dean Jones Michele Lee. David Tomlinson Tô Màu. Nói Tiếng Pháp PĐVHA.
QUỐC TẾ Quái Xế Tranh Tài. Dean Jones Michele Lee. David Tomlinson Tô Màu. Nói Tiếng Pháp PĐVHA.		—LỆ THANH— «Điệp Khúc Tình Yêu» (phim tình cảm) Nhân Trần Đăng Quang Vinh đóng vai chánh Mầu Sope PĐVA	KHẢI HOÀN «Chàng Ngốc Gặp Hên» 1h Thấu Hăng - Văn Chung La Thoại Tân - Thanh Việt Tùng Lâm Scope (Phim vui)	—LUX— «Chàng Ngốc Gặp Hên» Th Thấu Hăng — Văn Chung La Thoại Tân - Thanh Việt Tùng Lâm Scope (Phim vui)
MINI CAPITOL Hồ Quỳnh. Trần Tinh. Sương Điền Bảo Chiêu. Sp. Màu. Nói Tiếng Trung Hoa PĐ Việt Hoa Anh.		—KIM CHÂU— «Chàng Ngốc Gặp Hên» Th Thấu Hăng - Văn Chung La Thoại Tân - Thanh Việt Tùng Lâm Scope (Phim vui)	VICTORY LÊ NGỌC Gia Phong Tình Hận Nhạc Huê. Lý Thanh. Tịnh Ly. Lăng Văn. Mầu Scope Tiếng Trung Hoa PĐ-VA	CẢI LƯƠNG OLYMPIC Đoàn Kim Chung 2 Chi Tâm - Hương Lan
		—MINH CHÂU— Quái Xế Tranh Tài. Dean Jones Michele Lee David Tomlinson Tô Màu. Nói Tiếng Pháp PĐVHV	CAO ĐỒNG HUNG 1) Charlot Gà Trống Núi Con- 2) Viên Đạn Cuối cùng. Terence Stamp-Kari Malden Sp. Màu	RẠP QUỐC THANH Không có đoàn trình diễn
				LONG PHỤNG Đoàn Hồ Quảng Thanh Tùng

Rạp ciné Khải Hoàn (đường Công Quỳnh)

Để bắt đầu cho chuyến du xuân tưởng tượng, mời các bạn đi từ Chợ Lớn trước nhé.

Rạp hát đầu tiên chúng ta ghé thăm là rạp **Hồng Liên** ở đường Minh Phụng (dưới dốc cầu Bình Tiên). Rạp này chuyên chiếu phim Tàu chuyển âm tiếng Việt và đặc biệt là con nít ở đâu mà tàu chờ hồng hết. Lốp khóc đòi bú, lốp khóc vì nóng nực, lại có đám la hét cười giỡn om sòm khiến ta có cảm tưởng đi lạc vào nhà trẻ. Thôi thì phải "dĩ đảo vi thượng" để tới rạp **Victory Lê Ngọc** ở đường Tổng Đốc Phương (góc Nguyễn Trãi). Rạp này cũng thường chiếu phim Tàu

(ngay trung tâm Chinatown mà lị) nhưng được cái tương đối sạch sẽ và có chút trật tự.

Queo xuống đường Đồng Khánh về hướng Saigon có một lô rạp Lido, Oscar, Hào Huê cũng thuộc loại khá. Vì ở lẫn ranh giới giữa Saigon Chợ Lớn nên những rạp này chiếu phim Tây Tàu lẫn lộn.

Rẽ qua Xóm Củi có rạp Huỳnh Long thuộc loại bình dân học vụ. Tuy nhiên tôi thích nhất cái màn xe ngựa ulynh trống tưng xình quảng cáo, 2 bên thành xe gắn 2 tấm panneau bành ky vẽ những cảnh action của phim đang trình chiếu. Xe chạy khắp phố phường, ngựa phi nhíp nhàng theo tiếng trống trong khi đám con nít rượt theo 2 bên xe hò hét vang trời để xin cho được tờ giò-ram (programme) đủ màu xanh đỏ trắng vàng.

Đến vùng chợ Thái Bình thì có 3 rạp:

- Rạp Quốc Thanh ở đường Nguyễn Trãi, bên hông Tổng Nha Cảnh Sát Quốc Gia. Rạp khá khang trang, sau trở thành sân khấu cải lương mà đoàn Dạ Lý Hương đóng đô thường trực.
- Rạp Khải Hoàn ngay góc Cổng Quỳnh và Phạm Ngũ Lão thường chiếu phim Tây. Coi được nhưng kệt cái thiếu máy lạnh nên ai vào xem cũng cứ muốn "yêu nhau cởi áo cho nhau" hết.
- Trên đường Phạm Ngũ Lão cạnh chợ Thái Bình có rạp Thanh Bình sau này sửa sang lại thật lịch sự thì... giặc đến.

Rạp ciné Victory Lê Ngọc(đường Tổng Đốc Phương)

- Rẽ ra đường Trần Hưng Đạo có rạp Đại Nam của ông Ứng Thi nổi tiếng sang trọng. Vào coi rạp này thì nên ăn mặc cho đàng hoàng một chút. Chứ áo thun quần cụt, còn chơi thêm đôi dép Nhật lủng la lủng lẳng như "Phánh ký Hủ tiếu" thì người ta cười...cha mẹ mình.

Posters của 3 phim nổi tiếng thời bấy giờ

Đầu đường Nguyễn Thái Học (ngã ba Phạm Ngũ Lão) đổ xuống tận Cầu Ông Lãnh là nơi tọa lạc 2 rạp: **Đình Tân Kiểng** và **Nam Tiến**, dành cho những khán giả dễ tính, sau này chỉ để cho các đoàn cải lương, hát bộ, hồ quảng. Xuống ngay downtown Saigon có **rạp Vĩnh Lợi** ở đường Lê Lợi gần bệnh viện đô thành. Vào xem phim ở đây có cái tiện lợi là nếu "thả dê" bậy bạ lỡ bị ăn guốc "phun máu đầu" thì chỉ cần mấy bước là tới nhà thương ngay. Rạp thuộc loại trung bình. Coi phim xong rồi tạt vô quán Thanh Bạch đá một đĩa cơm rang "bồn tiem" hay một ổ bánh mì gà thì thiệt là mát trời ông địa.

Xích lại đường Nguyễn Huệ, các bạn sẽ thấy ngay **rạp Rex**, rạp hát đầu tiên có thang cuốn (escalator) cũng của ông Ưng Thi (Đại Nam). Đây là rạp de luxe nhất của thủ đô.

Khán giả rất thanh lịch, ai lạng quạng thì ngài đô trưởng ở kế bên sẽ bước qua hỏi thăm sức khỏe liền. Giá vé mắc hơn các rạp khác nhưng money's worth. Nghe tụi bạn nói trong ngày khai trương (chiếu phim Ben Hur với Charlton Heston), có một người đẹp nọ đi thang cuốn lúc lên gần tới tầng lầu

không hiểu quỳnh quáng thế nào mà để cái thang "mắc dịch" nó cuốn luôn cái quần, chỉ còn độc cái quần lót nhỏ xíu. Thế là nhiều khán giả may mắn hôm đó được no con mắt với màn striptease 50%. Tôi chắc kiếp trước vụng đường tu nên không có diễm phúc địa được hình ảnh "kêu gọi" này. Mà thêm thì nói vậy chứ nếu tôi có mặt ở đó trong giờ phút nghiêm trọng như vậy thì chắc bị tẩu hỏa nhập ma đến chết mất thôi. Đối diện rạp Rex là **rạp Eden** mà cho tới bây giờ nhắc đến là tôi vẫn còn "Ô Mê ly đời ta". Số là trên lầu 3 của rạp này có chia từng ô riêng rẽ, rất ư là riêng biệt kín đáo để "bàn tay đưa anh vào cuộc đời" và "bú mồm" thả giàn. (danh từ bú mồm là do các đồng chí ta sáng tạo) Kế tiếp, ta đi trên con đường Tự Do xuống tận bến Bạch Đằng để vào xem phim ở **rạp Majestic** mà tây đầm coi cũng rất nhiều.

Tưởng cũng nói thêm là hầu hết các phim chiếu tại Saigon lúc bấy giờ đều nói tiếng Pháp hoặc chuyển âm tiếng

Pháp, phụ đề Việt ngữ. Phim nói tiếng Anh thì chỉ Xuân Thu nhị kỳ. Có lẽ các hãng phim nghĩ rằng Việt Nam là cựu thuộc địa của Pháp nên cứ phạng cho cái Francophonie là tiện việc sổ sách. Hướng về chợ cũ, đi ngang qua các hàng bánh mì nổi tiếng để đến đường Tôn thất Đạm, bạn có thể vào xem phim bình dân ở **rạp Nam Việt**. Rạp nhỏ và nóng nực lắm. Cách đó không xa là **rạp Kim Châu** trên đường Nguyễn văn Sâm, (góc Hàm Nghi) tương đối còn mới và chiếu phim cũng "xịn" lắm.

Băng qua đường Pasteur gần ngã tư Lê Lợi có **rạp Casino** Saigon thuộc loại trung bình. Tuy nhiên sau khi xem phim xong, dẫn đào tấp qua bên kia đường làm một đĩa bò bía đánh kèm ly

nước mía Viễn Đông thì cũng có điểm với em lắm chứ bộ. Đi một đoạn ngắn tới đường Công Lý (cũng góc Lê Lợi) ta thấy **rạp Asam** mà dân Saigon thường gọi là "Á sâm". Sau đó có lẽ chủ rạp thấy tên "Á sâm" mất gốc quá nên đổi lại là **Hồng Bàng** cho nó đúng điệu Giao chỉ. Ném về phương diện phim ảnh và cơ sở thì rạp này "ngang

co" với Casino Saigon. Còn về tiết mục phụ diễn ăn uống, nếu Casino Saigon có nước mía Viễn Đông thì Hồng Bàng có tuyệt chiêu suông Thanh Thế rất nổi tiếng trong giới có tâm hồn ăn uống.

Nếu muốn thưởng thức văn hóa cari, mời bạn bước chân tới **rạp Long Phụng** ở đường Gia Long, nơi chuyên chiếu phim của hậu duệ ông Gandhi như Công Chúa Thủy Tề, Sữa Rừng Thay Sữa Mẹ với các thần hăm minh tinh: Ganeshan, Savitri...

Để xem nữ sinh Saigon hấp dẫn cỡ nào, mời các bạn đến rạp **Lê Lợi** đường Lê thánh Tôn. Ở đó bạn sẽ thấy rất nhiều nữ sinh với chiếc áo dài hoa xuân thướt tha, thân liễu dịu dàng trông bắt con mắt lắm. Chính vì thế mà dê thả vào rạp đông nghẹt đến nỗi không còn chỗ ngồi. Tội nghiệp nhiều em đứng xem phim mà bỗng cảm thấy như có ai cầm ổ bánh mì nóng hôi vừa thổi vừa ăn kê sát phía sau mình thì đích thị là nó đó! Các cô phải di tản đi chỗ khác gấp gấp chứ không thì bị ô nhiễm môi trường rần chịu à.

Rạp ciné Long Vân (đường Phan Thanh Giản)

Tôi cá với các bạn vào coi phim ở **rạp Long Thuận** (ngang ga xe lửa Saigon phía đường Lê Lai) mà dám ngồi ghế đằng hoàng. Tại sao lạ vậy? Thưa vì đó là mặt khu của rạp. Hồng biết chúng theo con đường nào mà tràn ngập rạp. Từ chân ghế, mặt ghế, thành ghế đến lưng ghế, chỗ nào tụi nó cũng đóng chốt hết. Muốn an toàn thì phải ngồi chồm hổm kiểu cán ngổ vào restaurant, mà bố ai ngồi chồm hổm trong suốt 2 tiếng đồng hồ cho nổi. Thôi thì tránh rạp không xấu mặt nào vậy.

Đi dài theo đường Cao Thắng, bạn có thể vào coi **rạp Việt Long** (ngay ngã ba Trần quý Cáp) cũng thuộc loại khá. Vào đầu thập niên 70, rạp được tân trang và đổi tên là **Thăng Long**. Tôi còn nhớ (vì chính tôi đi coi chứ ai) phim cuối cùng được chiếu trước khi bọn cướp ngày từ rừng rú về thành là phim "The French Connection" do tài tử Gene Hackman đóng vai chính.

Gần cuối đường Cao Thắng (ngã tư Phan thanh Giản xéo chợ 20), có **rạp Đại Đồng** Saigon rất ư là bình dân, chiếu toàn phim cũ, giá vé chỉ bằng giá một tô phở xe lửa. Nhưng được cái xe bò viên ngay ngay trước rạp thì tuyệt cú mèo. Quẹo qua đường Phan thanh Giản về hướng ngã bảy, nơi tọa lạc **rạp Long Vân** thuộc loại kha khá. Rạp lúc nào cũng đông khán giả, chắc nhờ ở ngay trung tâm nhân mẫn của Saigon: cư xá Bàn Cờ, cư xá Đô Thành, chung cư Minh Mạng... Phía bên kia ngã bảy, đường Vĩnh Viễn là **rạp Thành Chung** (Vườn Lài) mà khán giả vào xem có cái "thú đau thương" là nếu trời nóng thì tắm hơi, còn trời mưa thì tắm nước từ nóc rạp dội xuống.

Chiều mùng một Tết, ta kéo vài người bạn cùng tới đường Hồng Thập Tự (ngang tiệm bàn ghế Phan văn Nhị) để đón xuân bằng tô cháo vịt nóng hôi thơm lừng hành hương nước mắm gừng đậm đà rồi đưa cay một ly nước mắt quê hương. Sau đó ta băng qua đường vô **rạp Olympic** xem phim "Le Mirage de la Vie" do Sandra Dee đóng thì thấy đời còn dễ thương lắm chứ. Rạp Olympic sau đó được đoàn Kim Chung từ Aristo, đường Lê Lai, tới bao rạp làm sân khấu thường trực.

Rời đường Hồng Thập Tự, bạn thừa thắng xông lên tới **rạp Kinh Đô** đường Lê văn Duyệt (ngã ba Huyền Trân công chúa) ngang Tổng Liên Đoàn Lao Công của bố già Trần quốc Bửu. Có lẽ mang tên là Kinh Đô nên rạp rất sạch sẽ thanh lịch. Tiếc là rạp chỉ hoạt động có 4, 5 năm gì đó rồi đi chỗ khác chơi nhường địa điểm lại cho cơ quan USAID của Mỹ.

Bây giờ mời bạn đang trước - bước - tới ngã tư Trần quý Cáp, Lê văn Duyệt để vào xem **rạp Nam Quang** (chợ Đũi) thuộc loại Bình dân học vụ. Cũng nằm trên đường Lê văn Duyệt, qua khỏi trung tâm nghỉ mát dài hạn Chí Hòa có **rạp Thanh Vân**, cũng đại loại như rạp Nam Quang. Có điều cần lưu ý các bạn là các rạp này có nhiều Bê-Đê lắm đó. Đang ngồi xem phim mà bạn bỗng "giác ngộ" là có bàn tay năm ngón của thằng ngồi bên cạnh vượt biên vào vùng cấm địa của bạn để bấm nốt nhạc thì chính nó đó. Nó định biểu diễn altosax đó. Bạn chỉ còn có đi chỗ khác xem cho khỏi ngất ngư con tàu đi. Đi một chút tới đường Thoại Ngọc Hầu, rẽ vô chợ Ông Tạ bạn sẽ gặp ngay **rạp Đại Lợi** chiếu đủ thứ phim Âu Á. Sau ngày đứt phim 30-4, bọn VC xử dụng rạp Đại Lợi (cũng như nhiều cơ sở khác) làm nhà tù. Quẹo xuống đường Trương Minh Giảng có **rạp Văn Lang** không gì đặc biệt.

Và bây giờ mời bạn ghé vào Đakao để xem rạp **Casino Đakao** (ngã ba ba Hiền Vương - Đinh tiên Hoàng). Rạp này chung một chain với rạp Casino Saigon nhưng kém thanh lịch, sạch sẽ hơn. Tuy nhiên bạn có thể tự yên ủi bằng tô mì Cây Nhân danh tiếng gần bên rạp. Đi trên đường Hai Bà Trưng qua khỏi Cầu Kiệu tới chợ Phú Nhuận bạn sẽ gặp rạp Văn Cẩm Phú Nhuận chung một chủ với **rạp Văn Cẩm Chợ Quán** (Nguyễn Biều- Bến Hàm Tử) Theo tôi đây là rạp nhỏ nhất Saigon và giá vé rẻ nhất. Tiền nào của nấy đó các bạn ạ. Cũng trên đường Võ Di Nguy xích lên ngã ba Nguyễn Minh Chiếu có rạp **Cẩm Vân** khá khang trang nhưng rất tiếc rạp yếu mạng vào giữa thập niên 50. Bây giờ mời bạn quay trở về Tân Định để tới **rạp Kinh Thành** nằm trên đường bà Lê Chân, bên hông chợ Tân Định. Rạp này rất xưa nên dưới mức trung bình trên mọi phương diện.

Cách đó không xa, trên đường Trần Quang Khải có **rạp Văn Hoa**. Đây là rạp mới nhất của thủ đô Saigon nên màn ảnh, âm thanh tuyệt hảo, ambience lại rất khang trang lịch sự, chiếu toàn phim mới. Sau đó, ta cùng hướng về Gia Định qua đường Bạch Đằng (bên hông chợ Bà Chiểu) có **rạp Cao đồng Hưng**, còn đường Nguyễn văn Học (ngã tư Bình Hòa) có **rạp Đại Đồng Gia Định**. Cả hai rạp dưới xa mức trung bình, nạn đứt phim rất thường xảy ra. Có điều là cạnh rạp Đại Đồng có quán cơm tấm bì ăn cũng phê lắm. Giờ thì bạn hãy đi dọc theo đường Lê quang Định (Gia Định) để đến trạm cuối của cuộc du xuân là **rạp Lạc Xuân** nằm trên đường Gia Long (cạnh chợ Gò Vấp). Rạp chiếu toàn phim cũ và cái projecteur chắc của Tây để lại nên phim cứ sọc rằn lăm như mắt người xem.

Thưa các bạn, sau khi đi một vòng các rạp chiếu bóng Saigon, các bạn có thấy bồi hồi nhớ thương quê hương thân yêu của chúng ta hay không? Chắc hẳn là có vì không ai

Rạp hát Cao Đồng Hưng(đường Bạch Đằng-Gia Định)

trong chúng ta không giữ trong tâm tư những hình ảnh, những kỉ niệm êm đềm của một thời hoa mộng. Có thể đó là một buổi tối đi bên người yêu giữa trời lất phất mưa dưới hàng me lá xanh rơi nhẹ nhẹ trên mái tóc em. Hay có thể cũng là một ngày về thăm quê Ngoại, ăn bữa cơm tép kho canh rau dền trong mái tranh nghèo bằng bạc khói lam chiều, bên dòng sông nước lững lờ đầy đưa đám lục bình tím tím trôi giạt đến một phương trời vô định.

Nhưng cảm động nhất có lẽ là chuyến tháp tùng đoàn học sinh ngày đầu xuân đi thăm tiền đồn Dakto, Ben-Het. Đến thăm để mà cảm thương cho cuộc đời chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa nơi rừng núi âm u, áo bạc màu chiến trận, thân dài dầu phong sương, tay ghì chặt súng để sẵn sàng chiến đấu. Tất cả đã bỏ lại thành phố những người thân yêu mòn mỏi đợi chờ, những cuộc vui tuổi trẻ, những ước vọng thanh xuân.

Đối với lính, Xuân chỉ là:

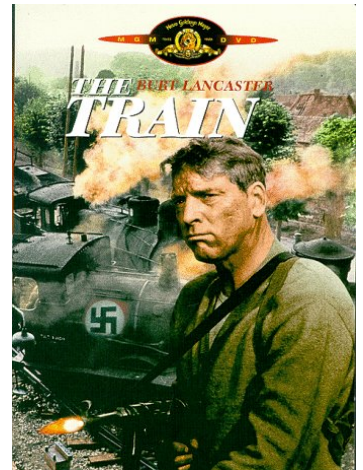
"Đón giao thừa một phiên gác đêm
Chào Xuân đến súng xa vang rền"
(Phiên Gác Đêm Xuân, Nguyễn văn Đông)

hoặc:

"Đồn anh đóng ven rừng mai
Nếu mai không nở, Anh đâu biết Xuân về hay chưa?"
(Đồn Vắng Chiều Xuân, - Trần Thiện Thanh)

hay chưa xót hơn:

"Quà Xuân anh chẳng có, gác gác từng giờ,
Đời lính chiến lấy gì về tặng em"
(Phút Giao Mùa, Trần Thiện Thanh)

Posters có hai phim tình lãng mạn thời thượng: Romeo&Juliet và Love Story

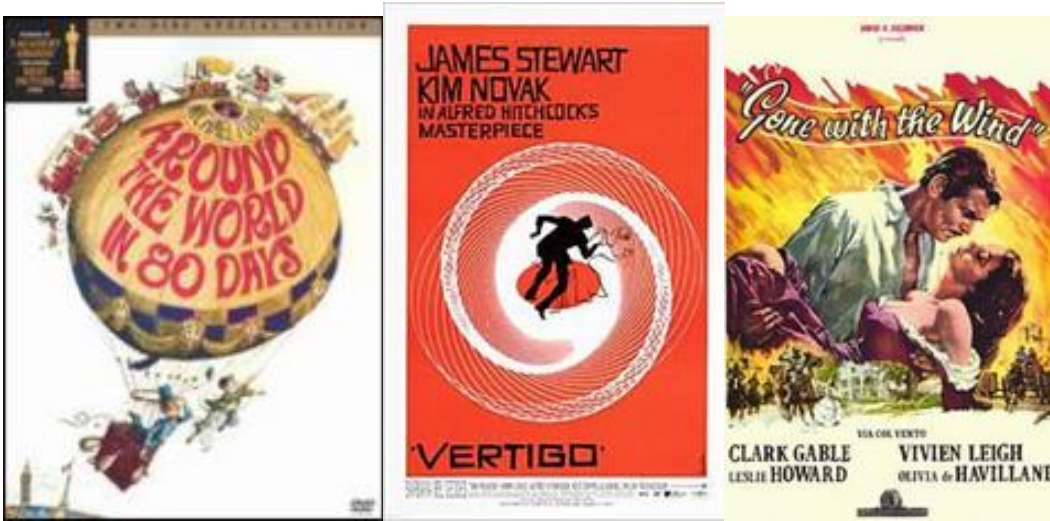
Trở lại chuyện coi phim Tết, ta không thể không nói đến bối tượng đầu năm, một tập tục rất thú vị của dân tộc. Này nhé! bạn đừng xem trước quảng cáo phim mà cứ đi thẳng tới một rạp nào đó rồi xem phim mà đoán vận mạng trong năm. Nếu gặp phim cao bồi đấm đá chẳng hạn như Gunfight at the O.K. Corral thì bảo đảm trong năm có chuyện thượng cẳng tay hạ cẳng chân. Còn nếu xem nhằm phim bài bạc như Casino thì quanh năm sẽ ngồi sòng hơi nhiều. Nếu coi trúng phim travel như "Around the world in 80 days" thì cứ chuẩn bị mà đi du lịch. Nếu không đi Mỹ... Tho thì cũng đi Tây... Ninh hoặc Đức... Hòa vậy. Còn như ai mà lỡ coi phải phim cấm trẻ

em như Nam Nữ Y Học Bửu Giám "thì cảm chắc là phải tới nhà thuốc Võ văn Vân mua một lô 'Tam tinh hải cầu bổ thận hoàn' nếu là quý ông, còn quý Bà thì sao? Mắc cỡ gì mà hồng chịu xài "Dưỡng thai hành mai" cho fetus nó được nhờ.

Cũng trong mục bói tuồng đầu năm, có một điều mà cho tới bây giờ tôi vẫn còn thắc mắc là hồi Tết Ất Mão (1975), không hiểu có rạp nào chiếu phim "Chúng tôi muốn sống" (Lê Quỳnh, Mai Trâm, Thu Trang...) hay "Ánh sáng miền Nam" (Lê Quỳnh, Khánh Ngọc) hay không và đa số đồng bào ta có xem không mà suốt năm phe ta ùn ùn xuống tàu, xuống ghe, xuống bè, xuống cả cần xé để vượt biên quá chùng chùng. Dĩ nhiên trong số những người "chân bước xuống thuyền nước mắt như mưa" có cả bản bút nên mới có được ngày hôm nay ngồi

viết lếu lảo góp vui cùng các bạn trong ngày đầu Xuân Kỉ Mẹo và nhất là để chúng ta cùng hoài niệm về một "Saigon đẹp lắm! Saigon ơi! Saigon ơi!"

Phim “Gone with the wind-Autant en emporte le vent-Cuốn theo chiều gió” ra mắt ngày 25 tháng 12 năm 1939 phỏng theo tiểu thuyết cùng tên của nữ sĩ Margaret Mitchell kể một chuyện tình trái ngang vào thời Nội Chiến Mỹ (Civil War 1861-1865).
Phim đoạt 10 giải Oscar.

Nguyễn Trân
nguồn:langhai.com)